

къ ще видѣтъ нежели четцы! Защото — да си кажемъ правичката — българинътъ едвамъ купува нѣкой учебникъ, потрѣбенъ за дѣтето му въ училището, а не да ти купи друга книга, ако ще бы тя была и най-добръ препорѣчена отъ нѣкоя българска редакція отсамъ или отвъдъ Дунава, каквото са препорѣчва и една школска книжка, като на прим. «*Бащинътъ езикъ*» на г. Манчева, изтегленъ, да не кажемъ откраднатъ, отъ русското «*Родное слово*.»

Тукъ ний неволно ще спремъ читателя за да размыслимъ съ него върху реченната книжка или по добръ върху оцѣненіето ѝ отъ редакціята на «*Періодическото списаніе*,» което *са урезжда отъ Дълководителъта на българското книжовно дружество, въ Браила.*

Почтенната редакція на реченото списаніе, въ IV-та му книжка отъ 1871 год. цѣлы 17 страници (110 — 126) посвети за *бащина езикъ* на г. Манчева и, при многото похвалны вѣнцы които му исплете, нито споменъ, че този *неговъ езикъ* е краденъ отъ русскы. Ний помнимъ добръ, че въ критическыя си отдѣлъ, на 83 страница, тя бѣше казала подъ забѣлжка: «Писачи у насъ има много и сѣки мысли, че е добръ писачъ, безъ да присмѣтне, че писанъето му не само не ползова, ами оште вреда принася. Необходимо е да се прекъсва охотата на такива писачи боси да се евя-